

Pere Becque, regidor de l'Ajuntament de Perpinyà

Perpinyà en el conjunt català

Pere Becque (Perpinyà, 1950) és regidor de l'Ajuntament de Perpinyà pels assumptes catalans i responsable de l'Euroregió de Perpinyà. En aquesta entrevista fa balanç dels seus tres anys d'actuació. Alhora fa una radiografia de la situació a la Catalunya Nord.

Com es mira la problemàtica catalana el món polític de la Catalunya del Nord?

—Actualment vivim un canvi generacional en el món polític de la Catalunya del Nord. Això no és fàcil. Hi ha inconvenients i hi ha avantatges. L'inconvenient principal és que, de moment, de polítics que tinguin clar el tema català —fins i tot entre els joves— n'hi ha molt pocs. No parlo només del grup polític del qual jo formo part, sinó de tots. Tota aquesta gent no planteja cap idea catalana i, paradoxalment, crec que la força que poden tenir ve més de gent que no són catalans que han entès per raons diverses quin interès hi podem trobar. Un d'aquests és Jacques Blanc, ex-ministre francès d'Agricultura i actual president de la regió Llenguadoc-Rosselló.

Ara bé, dels polítics d'aquí, dels Pirineus Orientals, el batlle de Perpinyà crec que és un senyor que ha entès l'interès que pot haver-hi en tot això. Potser ho ha entès una mica tard, però ara ho té clar. Tot i això, les seves eines de funcionament polític no són les més adequades per a aquesta temàtica catalana.

Pel que fa a la resta de la classe política —fins el Consell General i la resta de la majoria municipal— ho veuen d'una manera encara una mica folklorica. Per a ells el català és ballar sardanes i menjar cargols el diumenge. Encara que es facin contactes a nivell institucional molt alt, no acaben d'integrar-se totalment.

—A l'hora de les relacions

institucionals sembla que hi hagi una relació preferent amb la Generalitat?

—Quan jo vaig arribar a l'Ajuntament de Perpinyà, l'any 1989, els únics lligams eren amb la Generalitat. Això passava perquè hi havia contactes personals amb

gent de Convergència.

Ara, nosaltres mirem de lligar contactes amb l'Ajuntament de Barcelona. Per això fem servir un sistema molt positiu amb là [ho diu somrient] la "màfia sardanista". És una manera eficaç d'entrar en molts sectors socials i ens ha permès d'assistir com a observadors al C6 (CEDACC) i de participar en el sistema de telecomunicació Eurocity. També tenim contactes amb el COOB. No, de veritat, no hi veig cap oposició. Últimament, el batlle de Perpinyà es va trobar Pasqual Maragall a la Fira de Barcelona i van tenir una conversa molt interessant.

Una altre punt, potser més difícil però més concret, fóra d'establir relacions amb ciutats mitjanes. Hem començat amb Tarragona, quasi per casualitat, i Vic.

—¿I, pel que fa als Països Catalans?

—Els contactes hi són. L'estiu vinent es podrien concretar amb Mallorca, a través de la presentació de l'espectacle sobre la història del rei Jaume I, *Una alba de sang i d'or*, fet a Perpinyà, i de la segona part sobre la història dels Reis de Mallorca, que Joan Pere Lacobe farà enguany, sempre amb Jordi Barre.

El mes de març es vol organitzar una reunió a l'Hotel Pams sobre "Com es prepara el 93 a nivell de premsa". Aquesta trobada ens interessa perquè és una manera de fer realitat l'Euroregió, que fins a cert punt sempre queda una mica teòrica. Si els periodis-

Pere Becque, regidor de l'Ajuntament de Perpinyà, membre del CDS, partit de centre-dreta que integra la coalició liberal de la UDF, fa balanç de tres anys de gestió.

P. CODONYAN

Un dels objectius de Pere Becque és "integrar Perpinyà com un punt més en el conjunt català".

P. CODONYAN

tes comencen a reunir-se a Perpinyà, aquest tema prendrà més entitat.

—*¿Per què la Generalitat Valenciana i el Govern Balear no s'integren en l'Euroregió?*

—L'Euroregió només integra les dues regions franceses de Migdia Pirineu, del Llenguadoc-Rosselló i el Principat de Catalunya. És veritat que hi ha una idea més àmplia que integraria el País Valencià i les Illes, però de moment nosaltres no la podem tirar endavant. Primer s'han d'entendre les tres comunitats. Si com a batlle de Perpinyà Paul Alduy diu que vol fer una cosa amb València i les Illes en un àmbit d'Euroregió potser Jordi Pujol no ho veurà tan clar.

El que volem fer es tenir contactes directes amb aquestes llocs, com ja hem començat a fer amb Mallorca. Fins i tot volem tenir contactes amb Andorra.

—*¿Això és somniar truites?*

—No. Fa poc es va reunir aquí una comissió que normalitzar la llengua administrativa catalana. També, s'ha de recordar el tema "Tirant Lo Blanc". Aquest estiu organitzarem un seguit de conferències en el marc de "les Estivales" commemorant el naixement de l'humanista valencià Lluís Vives.

Es comença per cultura perquè és el tema més fàcil. L'objectiu és integrar Perpinyà a poc a poc com un punt més de tot el conjunt català.

—*Quines són les forces i les febleses*

de la Catalunya Nord?

—L'economia d'aquí no va bé. Una de les raons pot ser perquè fins ara ens trobàvem al fons d'Europa, en un punt molt allunyat dels centres de decisió. Això, ho hem bandejat per sempre. Hi ha una altra raó històrica. En el moment de la Revolució francesa, el francès era la llengua de la república, de les idees noves. El resultat va ser que la burgesia es va orientar més cap al francès. D'aquí van sortir unes actituds econòmiques, el punt més decisiu, de no invertir al país. La gent que, al començament d'aquest segle, guanyava diners amb el vi, que era l'activitat dominant, va portar els calers a París o altres llocs. Al final, això va provocar la caiguda del vi. La falta d'idees féu que tota la xarxa econòmica quedés reduïda a poca cosa. A poc a poc el capital i els centres de decisió van marxar d'aquí. Avui quasi totes les grans empreses són controlades des de fora.

—*El seu balanç és molt pessimista*

—No. Hi ha diversos sectors que es van reactivant positivament i que poden ser una força de futur. La producció d'hortalisses, el sector agroalimentari o el mercat de Sant Carles. Com a francesos integrats en l'àrea econòmica de Barcelona podem aportar als barcelonins una sèrie de coses que no tenen. Concretament una idea que s'ha de treballar és la de fer servir la cultura francesa i les relacions franceses amb vista a tot els països francò-

fons del Magrib amb els quals els catalans de Barcelona no tenen cap contacte, cap història comuna. La situació bicultural que vivim pot ser una eina, si la valorem prou.

—*¿Us interessa la política?*

—*¿No gaire, no!... [riu]* Si, és clar, la política, d'alguna manera, m'interessa, si no mai no n'hauríeu vist sortir en uns cartells pre-electorals en les regionals. La política pot ser una eina. El Consell Regional pot ser interessant perquè hi ha mitjans. Com a regidor de l'Ajuntament de Perpinyà, el problema que tinc en aquests moments és que hi ha un munt de coses que l'ajuntament fa i que no hauria de fer. Per tant, ¿què s'ha de fer? Mirar de convèncer el Consell General que ha de fer alguna cosa. Una eina favorable seria el Consell Regional, perquè té vocació en qüestions de cultura i ensenyament.

No vull ser crític, però hi ha diferents maneres d'actuar. Una és la d'Unitat Catalana que diuen: "Volem una llista totalment catalana, volem tal i tal cosa; ja sabem quan fem les llistes per al Consell Regional que no hi entrarem, però volem de moment fer passar aquestes idees", i l'altra manera, que concretament en aquest moment és la meua, de dir: "Entrem-hi i mirem de fer alguna cosa encara que sigui petiteteta".

Pere Codonyan / Jaume Queralt